

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

ΓΜ 9294

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΙΖ

ΕΠΙ

ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ

ὑπὸ

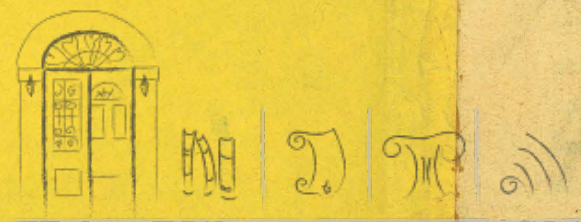
Δ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΔΥΓΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΗ ΕΒΕΛΑΡΘΗΚΗ ὁ γυμνασ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ — 000 —

1862

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΙΖ

Ε Π Ι

ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ

Το βιβλίον, ὅπερ ἐν τῇ σιγῇ τῶν ἐρήμων, συνέταξαν διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μωάμεθ αἱ δύο τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀρνήσεις, ὁ Ἀρειανισμὸς καὶ ὁ Ἰουδαϊσμὸς, ἐξήρχετο τῆς Ἀραβίας, φερόμενον ἐπὶ τῆς λόγχης τῶν ἀγρίων Τουρκομάνων. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι τὸ Κοράνιον. Τὰ πύρινα αὐτοῦ ῥήματα εἶναι ἡ ἐξόντωσις τῶν λαῶν, καὶ ἡ προφητεία του ἡ σπάθη καὶ οἱ ἐμπρησμοί. Ἐκβαρβαρώνον τὸν ἄνθρωπον τὸν καθιστᾷ ὀπαδὸν τοῦ Μωάμεθ, ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη, ἀναφέεται παντοῦ καὶ ρυθμίζει τὴν ἀρχικὴν ἐποφὴν τῆς ἱστορίας του. Εἰς πᾶσαν αὐτοῦ σελίδα, φέρει ἐντετυπωμένην τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, καταστηθέντος ἀσυνάρτηνον λείψανον τῆς ἠθικῆς δημιουργίας. Παραγνωρίζον τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀναιροῦν τὴν ἔμφυτον ἰδέαν τοῦ δικαίου, ἀντικαθιστᾷ αὐτὰ διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπολυτισμοῦ, τοῦ ἐξισώσαντος τὰ πάντα ἐν τῇ τρομερᾷ ἐνότητι τῆς ἀπολύτου δουλείας.

Ὁ Ἕλληνας μαχόμενος κατὰ τοῦ Κοραίου, πληρᾷ τὴν ἱστορίαν του μετὰ τὰς βαθυχρόους σκιάς τοῦ πλέον σπαραξικαρδίου καὶ φονικοῦ δράματος, οὗτινος τὴν τραγικὴν δεινότητα ἀποτελοῦσιν αἱ συμφοραὶ τοῦ δουλωθέντος Γένους ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τὸ Βυζάντιον κατέπεσεν ἐν πλημμύρᾳ φλογῶν καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ἔθνευγενισμὸς εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοῦ ἐστίαν, ὅπου ὁ Θεοδοσίος καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς συνε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ Ὁ ΕΞΕΥΓΕΝΙΣΜΟΣ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοῦ ἐ-
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

πλήρουν διὰ τῆς πολιτικῆς τὴν θρησκευτικὴν ἀνα-
μόρφωσιν τῶν ἀνατολικῶν λαῶν ἐν τῷ πνεύματι
τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ. Περιλαμβάνων οὗτος
ἐν τῇ σοφίᾳ του τὸ αὐλον φῶς τοῦ Θαβῶρ, διέσω-
σεν ἀνέπαφον τὴν ἀρχέτυπον ἰδέαν τοῦ Χριστια-
νισμοῦ, καὶ ἀνυψῶν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κρηπίδος δεκαο-
κτῶ αἰῶνων ἀκηλιδώτου πίστεως καὶ ἀπαρεγκλί-
του λατρείας, συνήνωσεν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλη-
σίας του τὴν λάμπριν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν
Ἀθηνῶν.

Ἡ ἄλωσις τοῦ Βυζαντίου προσεγγίζει αἴφνης τὴν
Δύσιν μετὰ τῆς ἀπολιτεύτου Ἀσίας, καὶ μία ἀπο-
φρὰς ἡμέρα ἀσχημοσύνης διὰ τὴν ἀνάλητον καὶ
ἀπαθῆ Εὐρώπην εἰς τὰς δεινοπραγίας τῶν Ἑλλή-
νων, ἐμπέδωσεν αἰῶνας δουλείας ἐπὶ τοῦ τεθλιμ-
μένου Γένους των, ὅπερ ἔκτοτε διατελεῖ ὁ Χριστὸς
τῶν Ἐθνῶν ἐν συνεχεῖ σταυρώσει τεσσάρων ἑκατον-
ταετηρίδων ὑπάρχων. Μικροὶ καὶ μεγάλοι λαοί, πο-
λιτισμένοι καὶ ἀπολίτευτοι, ἀλληλοδιαδόχως διέβη-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐναμιλλώμενοι τίς
πρῶτον νὰ τὴν λιθοβολήσῃ μὲ τὰς πέτρας τῶν ἐ-
ρειπίων της. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, πνεῦμα ἀθάνατον ἐν-
τετυπωμένον εἰς τὴν ἐντελεστέραν αὐτοῦ μορφήν, τὴν
Ἐλευθερίαν, κυοφορεῖ ἐν ἑαυτῇ, ἕνα προορισμόν, ὁ-
στις οὔτε ἀπέρχεται οὔτε θνήσκει.—

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου, ἡ Κρήτη παρίσταται
ὁ προμαχὼν τοῦ Γένους, αἱ θαλάσσιαι Ἀλπεις τῆς ἀ-
πειλουμένης Δύσεως ἐκ τῆς Τουρκικῆς πλημμύρας. Εἰς
αὐτὴν μετηνέχθησαν οἱ σταυροὶ καὶ τὰ ἱερὰ σκευῆ
τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, παρακολουθήσαντα τὴν
φυγαδευθεῖσαν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ ἐλευθερία, ἀπερίλη-
πτος ὡς ὁ αἶθρ, ἀνέκαθεν φιλεῖ τὰ πελάγη. Εἰς
τὰ δύο τοῦ Κόσμου ἡμισφαίρια ἀνεδείχθη νησιωτι-

κὴ καὶ Ὠκεάνειος. Εἰς Ἰταλίαν τὸ Ἀμάφι ξε-
νίζει περὶ τὸν Μεσαιῶνα καὶ καθιδρύει τοὺς ἐλευ-
θέρους θεσμούς, οἵτινες διερχόμενοι τὰς θαλάσσας
ἐκαθαρίζοντο ἐκ τοῦ κλύδωνος τῶν ἐμφυλίων πολέ-
μων, οἵτινες κατήσχυον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα
εἰς τὴν ταραχώδη καὶ πλατωνικὴν Φλωρεντίαν. Ἄν
ἡ νῆσος Πάτμος, ἦναι ἡ πεφιλημένη γῆ Ἰωάννου τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀμερικὴ ἀφ' ἑτέρου κοιωνοῦσα μετ'
αὐτῆς διὰ τοῦ ἀεικινήτου στοιχείου τῶν θαλασσῶν,
ἀποδέχεται τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐξ οὗ ἀρύε-
ται τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα ἄγνόν ἐκ τῶν πα-
ρεκτροπῶν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ὡς τὰ πτηνὰ
τοῦ Ὠκεανοῦ, τὰ φέροντα ἐπὶ τῶν πτερυγῶν τὰς
ἱριδας τοῦ φωτός τῆς γῆς, ἐξ ἧς ἀπομακρύνονται.

Τὰ λείψανα τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, ἐν Κρήτῃ
διασωθέντα, κατέδειξαν ὅτι ἐν αὐτῇ ἐνεκρύπτετο τὸ
ζώπυρον τοῦ ὄλου Ἐθνους. Τῶντι ἡ σβεσθεῖσα λυ-
χνία τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν μαρ-
τύρων της, εἶχεν ἐξανάφη ζωηρότερον τὸν πυρσὸν
τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὰς χεῖρας τῶν Κρητῶν. Ἡ
δὲ περιφανὴς αὐτῶν νῆσος, ἐν ἧ διατηρεῖται ἀνέπα-
φος ὁ ἀρχαῖος τύπος τῶν Ἀχιλλέων καὶ Πύρρων,
εἰς τὰ ἀθλητικὰ σώματα τῶν παλλικαριῶν της, πα-
ρίστατο ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Γένους, ὡς ἄλλη Ἱεροενδε-
δυμένη Ἑλληνίς νύμφη, φέρουσα ἀντὶ λαμπάδος,
τὸ μάχιμον ξίφος, ὅπερ καὶ μόνον φεγγαβολεῖ, ἐν
τῇ νυκτὶ τῆς μακρᾶς καὶ οἰκτρᾶς δουλείας της. Ἐ-
κεῖ πᾶσα φωνὴ εἶχεν ἀποβῆ πόνος, ἕκαστον δέν-
δρον καὶ σκῆνωμα, ὁ δὲ αἶτος τῶν βουνῶν της, φυ-
γαδευθεὶς ἐκ τῶν θόλων τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἐπτε-
ρυγίζετο περίξ τῶν φλογῶν, ἄς ἦναπτον οἱ μαχη-

ΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥ ΞΕΦΡΟΥ καὶ κράζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΑ ΔΙΑ ΤῶΝ ΜΑΘΗΤῶΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

αιθέρα, ὅτι ἐζήτει νὰ ἀνεύρη τὰ αὐτοκρατορικά τῆς
Κωνσταντινουπόλεως στέμματα, ἅτινα κατέπεσαν μὲ
τὸ σῶμα τοῦ τελευταίου αὐτῆς Βασιλέως. Ὁ νεκρὸς
αὐτοῦ, συνεμίχθη μὲ τὰ λείψανα τοῦ κράτους του,
καὶ τὰ εἰρεπία τοῦ ἐνός, ἐγένοντο ἡ νεκρικὴ πυραμὴ
τοῦ ἄλλου. Μετ' αὐτοῦ ἐμάχοντο εἰς τὰ μακρὰ τείχη
τῆς πρωτεύουσας τριακόσιοι Κρήτες, καταστηθέντες,
μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου, οἱ αἱματωμένοι
Ἐθαγγελιστὰι τῆς νεκρᾶς διαθήκης τοῦ δουλωθέντος
Γένους, διαθήκης ἣν ἀπεσφράγισεν ἡ Ἡρωικὴ Ἐπα-
νάστασις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 1821.

Ὅποιας ἀναμνήσεις ἀποκαλεῖ ἡ Κρήτη καὶ εἰς
τὸν ἥττον ἀμύητον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς! Ἐν αὐτῇ
ἡ ἀρχαία ἠδυπάθεια ἔμεινεν ἄκαμptos καὶ ὑπὸ τὴν
βάδισιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατηρασθέντος τὴν
γῆν, ὅπου ἡ φύσις μᾶλλον Ὀμηρικὴ ἢ Χριστιανικὴ,
διέσωσε τί τῆς ἀρχαίας Ἐδῆμ, μυστηριωδῶς διακε-
χυμένης εἰς τὰ σκιάφωτα δάση καὶ τὰ ἡλιοχαρῆ
αὐτῆς ἀκρωτήρια. Ἐἷ θυμηδῆς, ὅπου ὁ μαχητὴς γεν-
νᾶται βραψωδός, ἡ δὲ γυνὴ ἀφίσταται τοῦ κοινοῦ ὀ-
μίλου τοῦ φύλου τῆς, προσεγγίζουσα τὰ ἰδανικὰ ὄντα
τῆς Ἥρας καὶ Ἀντιγόνης, ὧν ὁ τύπος ἀείποτε νέος
εἰς τὴν μυστηριώδη ὕφην τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου, δίδει
εἰς τὰς Κρητίδας γυναῖκας, τὴν εὐσχημον μορφήν
τῶν ἀρχαίων ἀναγλύφων. Ἡ δημοτικὴ ποίησις τῶν
Κρητικῶν ἀσμάτων, καὶ ἡ τραγικὴ περιπάθεια καὶ
ἀλγεινὴ ἔκφρασις τοῦ μοιρολογίου τῶν γυναικῶν,
παρίστανται ὡς ἡ ἀπωτάτη ἠχὼ τοῦ ἀρχαίου Θεά-
τρου, τοῦ ὁποίου ἡ ἄλλη πτέρυξ διασωθεῖσα ἐν
Κρήτῃ, κινεῖται διὰ τοῦ Πανελληνίου λαοῦ, ἵνα
ἀνεύρη ὑπὸ τὰ εἰρεπία τῶν Μυκηναίων καὶ τῆς Θήβης,
τὰ διάπυρα παλαιὰ τραγούδια τῆς ἐλευθερίας, ἣτις
ἐν τῷ τάφῳ τῆς ἐνέκλεισε καὶ Ποιητὰς καὶ Ἡρώας.

Τὴν Κρήτην περιπαθῶς ἀναπολῶν ὁ νῦν ἡγε-
μονεύων Σουλτάνος Ἀβδούλ-Ἀζήζ καὶ τελευταῖος
τῶν Καλῖφων τῆς φυλῆς του, εἰσῆρχετο μίαν ἡ-
μέραν πλήρης φροντίδων καὶ μελαγχολικῆς κατη-
φείας εἰς τὰ Βασιλικά νεκροταφεῖα τῶν Πατέρων
του. Αὐρα μαλακὴ καὶ τερψίθυμος ὑπέκλινεν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς του τὰ ἀπαλὰ ἀκρόκλαδα τῶν κυ-
τριῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀηδὼν εἶχε σιγήσῃ. Ἐν
τῷ μέσῳ πενθίμων κυπαρίσσω, ἡ λευκότης τῶν ἐ-
πιτυμβίων μαρμάρων μετέδιδε θλιβερὰν λαμπρότητα,
ἣν ἠῤῥξανε τὸ ὠχρὸν καὶ ἀβέβαιον φῶς τῆς σελήνης,
ἣτις ἐπ' αὐτῶν ἐπλανᾶτο διὰ ἀεροτρέμοντος κυμα-
τισμοῦ τῶν ἐπιχροτούντων κλάδων τῶν πλατάνων.
Ἡ Φοινίκη, ἡ παριστάνουσα διὰ τῆς βαθυχλόου κό-
μης τῆς τὸ ἐναέριον σκῆνωμα τῶν Τουρκομάννων ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ἴστατο ἐνώπιόν του ἐνθυμίζουσα εἰς αὐτὸν
τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς μεταναστεύσεις τῆς ἀγρίας φυ-
λῆς του. Ἡ φύσις περιβάλλεται μυρίας ἐπόψεις, αἴ-
τινες συνήθως συνέχονται μὲ τὰ ἀβρὰ ἢ τρικυμιώδη
αἰσθήματα τὰ κατέχοντα τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν. Ὁ
Σουλτάνος στηρίζων τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν τά-
φων, καὶ περιπαθῶς ἐνατενίζων αὐτοὺς, ἐφαίνετο ὅτι
ἐζήτει εἴσοδον καὶ καταφύγιον παρὰ τοῖς νεκροῖς. Ἡ
μαγικὴ θεὰ τοῦ Βοσπόρου ἐβύθιζεν αὐτὸν εἰς πέν-
θιμον τέρψιν. Ἦκουε τὸν φλοῖσθον δύο πελαγῶν,
ἅτινα πρὸς ἀλληλα συνησπάζοντο, ἡ δὲ ἀναρθρος
αὐτῇ ποίησις τῶν θαλασσῶν, ἡ κρύπτουσα ὑπὸ τὸ
ἄφωνον κύμα, τίς οἶδε, ποίας ἐννοίας καὶ βεμβα-
σμοὺς τῆς Δημιουργίας, ἠῤῥξανον διὰ τοῦ συγκεχυ-
μένου κρότου των, τὴν πένθιμον διάθεσιν τῆς ψυχῆς
του, ἀκροαζομένης ἐνδομύχως πῶς, τὸν κρότον τοῦ
καταπίπτουτος Κράτους του. Ἡ φύσις, ἐνόμιζεν, ὅτι
τοῦ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τῆς Αὐτοκρατορίας του!

Ὀχρόλευκος, ὡς τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του κινούμενα
 ἀνθη τῶν ἀκακιῶν, ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει παραμυθίαν
 εἰς τοὺς λυπηροὺς λογισμοὺς του, οἵτινες ἀπετυ-
 ποῦντο εἰς τὴν περιπαθῆ φυσιογνωμίαν του, ἣν ἐσε-
 μνοποιεῖ ὁ πόνος. Στρέφων τὸ βλέμμα πρὸς τὴν
 Μέκκαν μετὰ πιεζομένης πνοῆς, ἐφαίνετο ὅτι ἀρύετο
 μυστικὴν δύναμιν ἐκ τοῦ ὑγροῦ φωτός τῆς Σελήνης.
 Οἱ ἐν σιωπῇ ἰστάμενοι ἐκεῖ βασιλικοὶ αὐτοῦ ἀκό-
 λουθοι ἤχουον αὐτὸν λέγοντα:

» Ἄστρον περιπαθὲς διὰ τοὺς Ὀσμανλίδας, τὴν
 » σκιάν τοῦ Προφήτου περιφέρον εἰς τὰς βαθυτάτας
 » ἐρήμους, αἵτινες ἐν τῇ Ἀνατολῇ σου λευκαίνονται,
 » ὡς χρυσαυγῆς χιτῶν, παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἐβρίμει-
 » γος εἰς τοὺς ἀμμώδεις καὶ τεθλιμμένους τόπους,
 » τοὺς ἐξαστράπτοντας χαρᾶς εἰς τὴν ἐναέριον βά-
 » ριδισίῳ σου. Τὸ φῶς εἶναι τὸ πρόσωπον τῆς δημιουρ-
 » γίας, ὃ ἐφαπλωμένος μανδύας τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ κτίσει·
 » ὃ δὲ Προφήτης, λαβὼν τὸ πλησιέστερον τῆς γῆς
 » ἄστρον, τὸ κατέστησε σύμβολον τῆς λατρείας τῶν
 » Μουσουλμάνων. Πρὸς Σὲ ἀνατρέχει καὶ ἀντανακλᾶ-
 » ται ἡ διάνοια αὐτῶν, ὡς εἰς τὰ πίπτοντα ὕδατα
 » τοῦ καταβράκτου, αἱ ἀπολούμεναι εἰς τὸν ἀφρόν του
 » σκιάι τῶν βουνῶν. Τὸ φῶς σου ὁδηγὸν ἄλλοτε
 » τοὺς στρατοὺς ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Περ-
 » σίαν, καὶ ἐκ ταύτης μέχρι τῶν Πυρηναίων, ἐξα-
 » πλοῦτο ἐπὶ τῆς νικηφόρου ἡμῶν σημαίας, ὡς πτερὰ
 » πυρίνου πτηνοῦ κρατοῦντος εἰς τοὺς ὄνυχας τὸ
 » Κοράνιον. Ἄλλ' αἱ δόξαι μας καὶ τὸ μεγαλεῖον μας
 » ἀνεπιστρεπτί παρῆλθον. Πρὸ αἰώνων ἡ λαμπὰς
 » τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὑψώθη φωταυγῆς εἰς τὸ στε-
 » ρέωμα τῆς Ἰσπανίας, ἐξ ἧς ἐδυσεν ἡ φεγγοβο-
 » λουσα ἄλλοτε ἡμισέληνος ὑπεράνω τῶν σταυρο-
 » ειδῶν θόλων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γρενάδας, τῆς

» Ἀλάμπρας, τοῦ Ἀλκαζάρ, τῆς Ἀνδαλουσίας. Τὰ
 » δὲ ἤδη πεπτωκότα μεγαλεῖα τῶν Ἀράβων εἰς Ἰ-
 » σπανίαν εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ κράτους μου ὁσημέραι
 » βυθιζομένου εἰς τὰ ἐρείπιά του, ὅπου αἱ φυλακαὶ
 » καὶ ἐτοιμόβροποι τινὲς στρατῶνες, ἀποτελοῦσιν ἤδη
 » τὸν στολισμὸν τοῦ ἀπηυδυσμένου γήρατός του, τὸ
 » ὅποιον καθ' ἐκάστην ἔτι μᾶλλον κατατρύχουσιν ἡ
 » πενία καὶ ἡ χρεωκοπία.

» Ποῦ εἶναι ἡ Ἀλάμβρα ὅπου ἡ Ἰσπανία σφρι-
 » γῶσα ζωῆς, ἐθλιβεν ἄλλοτε εἰς τὸ στήθος τῆς τὸ
 » Κοράνιον, τὸ διέβρεχε μὲ τὸ νέκταρ τῶν ἀνθέων
 » τῆς, καὶ ἀνάπτουσα τὰς μυριοφώτους κανδήλας τῶν
 » θαυμασιῶν Τζαμιῶν τῆς, διὰ τοῦ ἐλέους τῶν ῥό-
 » δων τῆς, ἐδέχετο ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς τὰς αὔρας
 » τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τὰς φλογώδεις πνοὰς τῶν ἀνέ-
 » μων τῆς Ἀραβίας, συνέχουσα καὶ ἀδελφοποιούσα
 » δύο Κόσμους διὰ τῆς εἰρήνης, τῶν ἐρώτων, τῆς
 » ἐπιστήμης καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, τοῦ ἐνηγ-
 » καλιζομένου τὴν ἐκτενῆ ὄλην σφαιραν; Ὅτε δὲ
 » ἐν Εὐρώπῃ ὁ δεσμὸς τῶν νέων Ἑθνῶν, δὲν εἶχε
 » παγιωθῆ διὰ τῆς μορφώσεως τῶν νέων γλωσσῶν,
 » ὃ δὲ στρατιώτης ἠγγόνει τὴν διάλεκτον τοῦ Ἰερέως,
 » ὃ Ἰερεὺς ἐκείνην τοῦ Ποιητοῦ, ἡ δὲ Ἐκκλησία
 » καὶ ὁ λαὸς ἀπεχωρίζοντο διὰ φωνῆς δυσνοήτου
 » καὶ ἀκαταλήπτου πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐπὶ τῶν
 » συντριμμάτων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, μόνῃ
 » ἀντήχει ἡ ψαλμωδία τοῦ καλογήρου εἰς τὸν
 » ἐρημον Κόσμον—ἡ Ἀραβικὴ γλῶσσα λεπτυνο-
 » μένη διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ πνεύματος εἰς παν-
 » τοιεῖς μαθήσεις, εἶχε καταδείξει νέους Ἀνα-
 » κρέοντας, τοὺς Ποιητὰς Σααντὴν καὶ Χαφίτσ. Ἐ-

κατόρθωσαν οὗτοι διὰ τῆς ἀβρᾶς τῶν ποιήσεως νὰ
 ἀδύσαν ἐξάτμισιν τῶν ὁσμῶν τῆς

ΙΑΚΩΒΑΚΕΛΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΙΣΙΕΠΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

»Πορτογαλλίας, καὶ εἰσχωροῦντες εἰς τὰ μυστήρια
 »τοῦ κεκλεισμένου εἰς τὸν κάλυκά του ἀνθους, ἐξή-
 »γησαν τὴν φύσιν διὰ τῆς φύσεως, ἥτις ἐντροφῶσα
 »εἰς τὰ ἄφωνα θέλγητρά της, ἐξεγείρεται εἰς τὴν
 »φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου, αἰσθανομένη τότε τὰς ἀπει-
 »ρους καλλονάς, ἃς ἐγκλείει εἰς τὸ μεγαλεῖδόν της.

»Πλείονας τῶν ἑκατὸν συγγραφέων ἠρίθμουν αἱ
 »πόλεις τῆς Μαλάγας, τῆς Ἀλμερίας καὶ τῆς Μουρ-
 »κίας. Τὸ Μπαγδάτ ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς
 »ώραίας Ἀνδαλουσίας, ἥνπερ ἐκόσμουν 70 δημοσίαι
 »Βιβλιοθήκαι, καὶ ἡ Ἑλλάς ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ
 »Ἀριστοτέλους, συνεκάθητο μετὰ τῶν σοφῶν Ἀρά-
 »βων, οἵτινες ὑπῆρξαν ὁ κρίκος τοῦ πολιτισμοῦ με-
 »ταξὺ βαρβαρότητος καὶ Ἀναγεννήσεως.

»Ὁ περιοδευτὴς ἀναδιφῶν σήμερον τὰ ἐρείπια τῆς
 »Κορδόβας μετὰ ἐκπλήξεως ἀναπολεῖ τὸ θαυμάσιον
 »Τζαμίον της. Ἐν αὐτῷ λίθινα κύματα Ἀλαβάστρου
 »καὶ Τοπαζίου, κρεμάμενα εἰς τὸν αἰθέρα, ἀποτελοῦσι
 »πολυαριθμούς ἀψίδας, στοῦς, τόξα, ἄτινα διατρέ-
 »χοντα πλείστας ἐκτάσεις, πρὸς ἄλληλα διεκλαδοῦντο,
 »στηριζόμενα ἐπὶ ἐννεακοσίων στηλῶν, αἵτινες ὡς
 »δάσος φοινίκων μὲ διάχρυσα φύλλα, ἀνέβαινον πρὸς
 »τὸ ψηφιδωτὸν στερέωμα. Ἐκεῖ τροχιαὶ ἀστέρων καὶ
 »δίσκοι πλανωμένων Ἡλίων εἰς πορφύρινον ἄμμον
 »πολυτίμων πετραδίων, διέχεον παραδείσιον φῶς εἰς
 »τὰ περιφανῆ λιθόστρωτα, ἐνθα προσήυχετο ὁ πανευ-
 »δαίμων ἄλλοτε Μουσουλμάνος. Ἀπαξάπασα ἡ οἰ-
 »κοδομὴ ἐκεῖνη εἰκόνιζε τὸ Κοράνιον ἀνεωγμένον
 »πρὸς τὸν Κόσμον, ἐν γράμμασι χρυσοῖς, ἐπὶ σελίδων
 »ἀλαβαστρίνων, αἵτινες ὡς σταλακτίται ρευστοῦ με-
 »τάλλου ἔγραφον, ἐν τῇ ἀστραπῇ ἐνὸς ζαπφειρίνου
 »κυματισμοῦ ἀδαμάντων καὶ λαμπάδων, τὰ ῥήματα
 »τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ ὄνειρον τῆς δημιουργίας, εἰς

»τὰς ὀλβίας πρώτας ἡμέρας τῆς γενέσεως τῆς χαρᾶς
 »ἐν τῷ Κόσμῳ.

»Ἀλλὰ αἱ ἀνθηραὶ ἡμέραι τῆς Τουρκίας ἐν ἀκαρεῖ
 »διέβησαν! Τὰ δὲ πίπτοντα αὐτὰ φύλλα τοῦ πλα-
 »τάνου, καὶ ὁ συριγμὸς τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῶν κλάδων
 »του, ἀντιστοιχοῦσιν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ μὲ τὰ πίπτοντα
 »καὶ ἐξαφανιζόμενα κράτη καὶ Βασιλείας, αἵτινες καὶ
 »αὐταὶ θνήσκουσιν, ὡς ἡ Μοναρχία μου, καὶ ἐκ τῆς
 »κόνεως τῶν ἀναπέμπεται θυμιάμα εἰς τὴν εἰμαρμέ-
 »νην, τὸ ἀνερεύνητον κισσιμέτ, τὸ ἐλάνθαστον τοῦτο
 »δόγμα τῆς φυλῆς μας. Ἡ δὲ σταλάζουσα ἐνώπιόν
 »μου βρύσις, ἡ στειρεύσασα τὰ ὕδατά της, εἰς τὰ ὀ-
 »ποῖα ἠγάλλετο ἄλλοτε ἡ ἀηδῶν ἀπολουομένη εἰς
 »τὸ ἀφροκίνητον ρεῦμά της, εἶναι ἡ πιστὴ εἰκὼν τοῦ
 »φθισιῶντος κράτους μου. Λύκοι καὶ Πανθῆρες ἐξήν-
 »τησαν καὶ τὴν τελευταίαν βανίδα της.

»Ὅποιας ἀντιθέσεις παριστᾷ ἡ Ἱστορία! Ἐπὶ τῆς
 »γῆς ταύτης, εἷς Κατακουζηνὸς, ἐπειγόμενος ἐκ τῆς
 »ἀνάγκης νὰ διατηρήσῃ τὸν ἐτοιμόρροπον θρόνον του,
 »ἐξηγόραζε βραχυτάτας στιγμὰς ἀγωνίας διὰ τῆς
 »δυσημίας, προσφέρων τὴν κόρην του Θεοδώραν, τὸ
 »ἀγλάισμα τῶν νεανίδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 »πέμπτην Σουλτάναν πρὸς τὸν Ὁρχάμ υἱὸν τοῦ
 »Ὀτμάννου, ὃν ἐφρόνει νὰ ἀναχαιτίσῃ διὰ τοῦ γλυ-
 »κυφθάλμου μειδιάματος μιᾶς νέας Κλυταιμνήστρας
 »τῶν Βυζαντινῶν ἡμερῶν, φερούσης εἰς τὴν ποδιάν
 »της τὰ δάκρυα ἐνὸς Κόσμου. Ἦδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 »γῆς ἡ Τουρκία, καταστηθεῖσα ἡ ἑταῖρα τῶν Ἐθνῶν,
 »εἰσέρχεται εἰς τὰ συμβούλια τῆς διπλωματείας, λαμ-
 »βάνουσα, διὰ πάσης θωπείας καὶ παραχωρήσεως, τὴν
 »διαταγὴν τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ γράφεται ἡ παράτασις
 »τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ Κράτους μου, χάριν τῆς ἐρω-
 »τησάτου ἀγγελοῦ τῶν ἀπίστων καὶ παλιμβούλων

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

» Συμμάχων μας. Ὅποιον δύστηνον θέαμα, ἐμποιοῦ-
» σιν εἰς τὸ ὄμμα μου αἱ ποικιλόχροαι στολαὶ τῶν
» ἀντιπροσώπων τῆς Εὐρώπης, ὧν οἱ λόγοι, αἱ προ-
» τροπαὶ, αἱ παραινέσεις καὶ τὰ δόλια αὐτῶν ἐ-
» πινοήματα ἀντηχοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὡς εἰς
» τὰς τεθλιμμένας Μητέρας ὁ πένθιμος κρότος τῆς
» σκαπάνης τοῦ νεκροθάπτου τοῦ ἀνοίγοντος τάφον
» διὰ τὸ ψυχορραγοῦν τέκνον τῆς! Εἰς κάθε παλμὸν
» τῆς φωνῆς τοῦ Χότζα, καταπίπτει εἰς λίθος τοῦ
» Τουρκικοῦ οἰκοδομήματος. Τὰ δὲ κινούμενα ἐνώπιόν
» μου ἐλαφρὰ αὐτὰ πλοῖαρια, τὰ παίζοντα μὲ τὰ κύ-
» ματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται, ὡς ἀπὸ ἀφρώδη
» σπήλαια, πτηνὰ τοῦ ἄδου, ἴσως περιμένουν νὰ μὲ
» ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀσίας, ὡς ποτὲ
» τὰ αὐτὰ, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐκόμισαν ἐν ἐξορία,
» ἐπὶ πορφυροχρῶσιν προσκεφαλαίων, τοὺς Χριστιανοὺς
» Βασιλεῖς τοῦ Σταμποῦλ, ἐν καιρῷ τῆς Φραγκο-
» Λατινικῆς κατακτῆσεως τοῦ Βυζαντίου. Δὲν παρήλθε
» πολὺ, καὶ οἱ ἔκθρονισθέντες Χριστιανοὶ Αὐτοκράτο-
» ρες ἐπανῆλθον καὶ κατέλαβον τὸν Φραγκισμένον
» θρόνον των. Μεταξὺ δὲ ἑμοῦ καὶ τῆς Εὐρώπης τίς
» ἐστὶν ὁ θέλων νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ; Ἴσως τὸ μυστι-
» κὸν αὐτὸ φῶς τῆς Σελήνης, τὸ ὁποῖον πλημμυρεῖ
» ἤδη τοὺς τάφους τῶν Σουλτάνων, ὡς νὰ ἐπόθει νὰ
» ἐξεγείρῃ αὐτούς. Ἄλλοτε ἐν δόξῃ ὠδήγει τοὺς
» προκατόχους μου εἰς τὴν Βασιλίδα αὐτὴν τῶν πό-
» λεων, ἐνθα ὁ πορθητὴς αὐτῆς Μωάμεθ ὁ Β'. ἀναβάς
» εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σο-
» φίας τῶν Χριστιανῶν, ἐποδοβόλει τὸν τόπον, ὅπου
» ἐγοικεῖ εἰς Θεός· ἡ δὲ αἱματηρὰ σκιά του ἐπλανᾶτο
» ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐπτοημένου Κόσμου, δια-
» τρέχουσα ἐν βία τὰ κορφοβούγια τοῦ Ὀλύμπου καὶ
» τοῦ Πύργου τῆς Βιέννης.»

Ἡ μεγαλαυχία τοῦ Σουλτάνου, θρηνοῦντος τὴν τύ-
χην τοῦ κράτους του, ἐμηνείετο ἐνώπιον τῶν ἀκο-
λούθων του καὶ μυστικῆ συγκίνησις κατεῖχεν ἀδια-
κρίτως καὶ δούλους καὶ Ἡγεμόνα. Μόνον οἱ ἵπποι
του ἀφηνιάζοντο, ὡς νὰ ἐζήτουν ἀναβάτην· ἐν δὲ
τῇ ταραχῇ αὐτῶν ἐξεγερθεὶς ὡς ἀπὸ ληθάργου ὁ
Σουλτάνος εἰσήρχετο εἰς νέαν σειρὰν λογισμῶν
καὶ διανοημάτων. Ἡ ἀθυμία τῆς καρδίας του διεσκε-
δάζετο ὀπωσοῦν, τὸ δὲ ἀμέριμον τῆς ἀσιατικῆς νο-
θρείας ἀντεπάλευε μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ἀ-
κάμπτου συλλογισμοῦ, καὶ ἀρειμάνειος φαιδρότης
διεδέχετο τὰς μελαγχολικὰς διασκέψεις του, ἅς ἐξε-
λάμβανεν ὡς προφητείας καὶ ὡς θεῖα μηνύματα τῶν
ἐπερχομένων καταστροφῶν τοῦ Τουρκισμοῦ. Αἱ ἐλ-
πίδες του ἀνεπετρώθησαν, ἀναλογιζομένου, ὅτι οὐ-
δεὶς κίνδυνος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπειλεῖ τὴν μοναρ-
χίαν του.

» Μετὰ τῶν Συμμάχων μου» ἔλεγε, πολί-
» τεύομαι ἐν εἰρήνῃ αἱ δὲ φλόγες τῆς Σεβαστουπό-
» λεως συνδιήλλαξαν, ἐν εὐνωχίᾳ Χριστιανικοῦ αἵμα-
» τος, τὰς ἀντιζήλους Δυνάμεις ἀγαπώσας τὴν εἰ-
» ρήνην τοῦ Κράτους μου. Ὁ κρότος ἑκατὸν κονδυ-
» λίων ἐπασχολουμένων περὶ τῆς Τουρκίας σεμνο-
» ποιεῖ αὐτὴν ἐν Εὐρώπῃ, ἐν ἣ διπλωμάται μετὰ συγ-
» γραφῶν καὶ ποιητῶν, ἐνασμενίζονται ψάλλοντες
» τὰ ἐπινίκια τῆς προόδου καὶ εὐημερίας μου. Τὰ δι-
» καιώματα τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἀνθρώπου, ποδοβο-
» λούμενα εἰς τὸ ἄχαρι χῶμα τῆς Μοναρχίας μου,
» οὔτε ἐκ τοῦ ληθάργου των ἐξεγείρουσι τοὺς δεδου-
» λωμένους Ἕλληνας, οὔτε ὑπὲρ αὐτῶν μέχρι τοῦ
» ἔσχατου ἡμερῶν νὰ ἐλχύσωσι τὴν ῥωμαντικὴν ἀνθρω-
» πότητα τῆς ἀπληρωματικῆς, ἥτις συνήθως φωνεῖ
» τὴν ἐξορία τῶν ξένων φιλεῶν, ὅτι προτίθεται νὰ ἀ-

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΑΡΓΟΥ

» φαρπάση τί, σιγῶσα αἴφνης, ὅταν δὲν ἔχη νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα.

» Δεδοξασμένος νὰ ἦναι ὁ προφήτης! Ἡ ἄθεσμος Τουρκία πρὸ πολλοῦ μετὰ δόξης συγκατελέχθη ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ δικαίῳ· καὶ οἱ τάφοι οὗτοι τῶν Σουλτάνων ἀνεσκίρτησαν χαρᾶς εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων ἐν καιρῷ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου διακηρύξαντος τὸν Μωαμεθανισμόν, ὡς ἐν βλάβη τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Ἡ φωνή του συνδιήλλαξεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν πολιτικὴν μετὰ τῆς Καθολικῆς Θρησκείας καὶ εἰς Φραγκοεπίσκοπος, ἀναδεχθεὶς ἀποστολὴν Δερβύσου ἐν Εὐρώπῃ, ἐταύτισεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Βολταίρου, τὸ Κοράνιον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπαναφέρων εἰς ζῶν τὰς πικρολόγους ἀντιρρήσεις τῶν Χριστιανομάχων ἀποστόλων τοῦ σκεπτισμοῦ· οὐδόλως δὲ φεισθεὶς τοῦ αἰῶνός του, τοῦ θάψαντος ἐν πρὸς ἐν τὰ ὄπλα καὶ παρατρέγωδα σοφίσματα τῆς ἀθείου φιλοσοφίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ἐμυκτήρισεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Γαλλίας, τὸν θρίαμβον τῶν Χριστιανικῶν ἰδεῶν τῆς, ἀναβιάσας τὸν Τουρκισμόν ἐπὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τοῦ μεγάλου Βοσσοῦετου. Οἱ νάρδοι καὶ τὰ ἀρώματα τῆς Ἀραβίας ἄς μεθύσωσι τὰ πτηνὰ τῆς Τουρκικῆς Ἐδέμ, καὶ ἀφήνοντα πρὸς στιγμὴν τὰ μονοπάτια τῶν ἀστέρων, ἄς κατέρχωνται διὰ νυκτός εἰς τὸ σκότος, σκαλίζοντα τὰ μνήματα τῶν Χριστιανῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἵνα ἀνεύρωσι τὸν τάφον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων, ψάλλοντα ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Τούρκων.

» Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εὐρέσω τὸ βλέμμα ἐντός τοῦ Κράτους μου, βλέπω παντοῦ ἐπικρατούσαν τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην. Ὅ,τι ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἀνάστασις λαῶν, ἐνέργεια καὶ ζωή,

ἐνταῦθα εἶναι, θάνατος, δουλεία καὶ νεκρικὴ σιγή. Ἐνῶ δὲ ἐκεῖ οἱ λαοὶ, ὡς εἰς θρησκευτικὴν παράταξιν ἐξανιστάμενοι, συνδέονται ἐν κοινωνίᾳ δικαιοματῶν καὶ ἀγάπης, φρίσσοντες ζωῆς καὶ ἐλπίδος, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν, ἐντεῦθεν χάριν τοῦ Προφήτου, ὁ βασιλεὺς διατελεῖ βασιλεὺς, καὶ ὁ δούλος, δούλος. Καὶ ἂν ἄλλαχοῦ οἱ λαοὶ, ὡς ἀνακύπτοντες νέοι κλάδοι ἐκ τοῦ πεσόντος κορμοῦ τῆς Δεσποτικῆς Εὐρώπης, ἐξεγείρονται, ἵνα δυνηθῇ ἕκαστος κατὰ τὰς ἀρετάς του, νὰ συναρμολογήσῃ καὶ ἀνασυνθέσῃ ὅ,τι ἡτυραννία διεμέλισεν, ἀναιροῦσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ ἔθνη λογικὰ καὶ ἱστορικὰ αὐτοῦ δίκαια, ἐνταῦθα μαρσμός καὶ ἀβελτηρία καταπιέζει τοὺς ἄλλοτε προμάχους καὶ ἥρωας τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ὁσμὴ τῆς πυρίτιδος δὲν συνεμίχθη μὲ τὸν καπνὸν τῆς πανηγύρεως τῶν ἀγροτικῶν διασκεδάσεων τοῦ βασιλεὺς εὐωχομένου μετὰ τοῦ Ἀγαίου του, ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν καστανεῶν, ὅπου καταφεύγουσιν ἔλαφοι, καὶ λαμπυρίζοντα ἔντομα καὶ χρυσαλλίδες ταλαντεύουσαι τὰ πτερά των ἐπὶ τῶν ἀνθέων, ἀποτελοῦσι κινητὸν ζαπφείρινον νέφος, ἐκ τῆς γῆς εἰς τοὺς κλάδους τῶν δένδρων περιυπτάμενον, ἐν τῷ μέσῳ ἀγαλλομένων πουλίων, εἰς τὴν μαγικὴν τῆς φύσεως σιγὴν, ἣν διακόπτουσι ῥέουσαι βρύσεις, ὅπου ὁ Χριστιανὸς βαπτίζει τὸ Τέκνον του, ἀνενόχλητος ἐκ τοῦ ἀγαγρώχως διαβαίνοντος ἐνώπιόν του Τούρκου.

» Μόνον εἰς τὰ ἄκρα τοῦ Κράτους μου ἢ Ἐρζεγοβίνη καὶ τὸ Μαυροβούνιον, κατατρίβονται εἰς ἀκάρπους ἀψιμαχίας καὶ συγχρούσεις. Ὁ πάταγος τῶν νομαδικῶν αὐτῶν λαῶν τῆς Ἱστορίας, οὐδόλως μοὶ εὐμποιεῖ φόβον· εἶναι ὁ κρότος τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῆς κραυγῆς γαυριῶντος ἵππου, ὅστις δὲν ἀποδειλιά-

»ζει τὸν ἀναβάτην. Ὑφίσταται μέγιστη διάστασις
 »μεταξὺ τῶν ἀγῶνων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν τυφλῶν
 »ὄρμῶν μαχίμων καὶ φιλοπολέμων λαῶν. Ἐκ τῆς
 »ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μὴ ἰσχύσαντος νὰ ἐκδιώξῃ
 »αὐτοὺς μακρὰν τοῦ Κράτους του, εἰς τὰ χιονοσκεπῆ
 »σπήλαια ἐξ ὧν ἐξήρχοντο, σκηνώουσι οἱ λαοὶ
 »οὔτοι ἐντεῦθεν καὶ μεταναστεύουσιν ἐκεῖθεν· καὶ ἀ-
 »ληθεῖς μιγάδες λαοὶ εὐκίνητοι, ὡς τὰ φύλλα τῶν
 »δρυῶν ἅς ἀγαπῶσι, μάχονται ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας,
 »μεταβαίνοντες ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τοῦ ξενικοῦ ζυ-
 »γοῦ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν δυναστείαν ἐνὸς Ἡγεμόνος.

»Ἡ Ἑλλάς, αὐτὴ μόνη ἐδύνατο νὰ θορυβῇ τὴν
 »διάνοιαν τῶν Σουλτάνων ἀναλογιζομένων, ὅτι ἐπὶ
 »τῆς κόνεως τῆς κατέπεσε καὶ ἐκυλίσθη πᾶσα τυ-
 »ραννία. Πλὴν ὁ λαὸς αὐτῆς, ὁ εὐαγγελιστῆς τοῦ πο-
 »λιτισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ λαὸς πιέζεται, κακουχεῖται
 »ὑπὸ τοῦ Βασιλέως του, καὶ ὑπὸ τὴν καταπίεσιν αὐ-
 »τῆν στενάζων, δὲν ἔχει οὔτε ἐθνεγέρτην οὔτε ὁδη-
 »γόν. Ὁ χιονώδης Ὀλυμπος, τὸ λευκωμένον αὐτὰ
 »κρανίον τῆς κοιμωμένης Ἑλλάδος τοῦ Γεωργίου
 »Καστριώτου καὶ τοῦ Βλαχάβα, κρύπτει μὲν ὑπὸ τὰ
 »δασύφυλλα σπήλαια καὶ τὰ ἀπάτητα κλαδιά του,
 »τὰ ὄρεσίβια παλληκάρια ἅτινα ἐθήλασαν λέαινας
 »καὶ ἐξέθρεψαν αἱ μητέρες εἰς τὸ καθ' ἡμῶν μῖσος,
 »στολίζουσαι διὰ τουρκικῶν λαφύρων τὰ ἀπαλόλευ-
 »κα μέλη τῶν τέκνων των. Ἦδη τὰ παλληκάρια
 »ταῦτα, οἱ μαχῆται τῆς Ἐλευθερίας, ὑπνώττουσιν
 »ὑπὸ τοὺς πλατάνους, ἐφ' ὧν τὰ κρεμάμενα ὄπλα
 »αὐτῶν, περιηχόντα εἰς τὰς αἶρας τῶν βουνῶν, πᾶ-
 »ριστάνουσιν, ὡς ἐν ὄνειρῳ, τὰ παλαιὰ των ἀνδρά-
 »καγαθήματα, ἐξ ὧν στερεῖται ἡ ἀδόξος καὶ ἀγίνας
 »κατορθωμάτων φοφοδῆς αὐτῆ ἐποχῆς τῆς Ἑλλά-
 »δος. Ἀκαδεῖα καταβιβρώσκει τὴν καρδίαν των· αἱ

»δὲ σκιαί τῶν ἀδελφῶν των, περιπίπτανται ἐν τῷ
 »μέσῳ αὐτῶν, ἀκέφαλοι, πένθιμοι, κρατοῦσαι εἰς τὰς
 »χεῖρας των τὰ αἱματοστάζοντα κρανία των, ἅτινα ἐν
 »Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τῆς βασιλευμένης Ἑλλά-
 »δος, ἡ λαιμητόμος κατέκοψεν ἐπὶ προφάσει κηστείας.
 »Ἡ συνταγματικὴ Ἑλλάς οὐχ ἤττον ἐμποεῖ φρί-
 »κην εἰς τοὺς δεδουλωμένους Ἑλληνας, ἢ ἡ ἀπο-
 »λυτόφρων δυναστεία τῆς διαθρυλλουμένης βαρβά-
 »ρου Τουρκίας μου. Μετὰ βαρυθυμίας ἀναλογίζονται
 »οἱ λαοὶ οὔτοι ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὀ-
 »θωνος τὸ χαροποιὸν εἰδύλλιον τῶν Ἑλληνικῶν πρῶ-
 »των ἡμερῶν τῆς ἠθικῆς ἀγνότητος, τῆς πολιτικῆς
 »ἀρετῆς, τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήμα-
 »τος, τοῦ παράγοντος ἐν τῇ πολιτείᾳ τὴν αὐταπάρ-
 »νησιν καὶ δικαιοσύνην, ἐν δὲ τῇ ἐξωτερικῇ πολιτι-
 »κῇ τὰ μεγαλουργὰ σχέδια τῆς Παναλληνικοῦ Ἐνώσεως.

»Ὅποιος ποινὰς ἀποτεῖ ὁ Ἕλλην παρὰ τῆς εἰ-
 »μαρμένης διὰ τῆς ἀνταρσίας του πρὸς τοὺς τούρ-
 »κους; αὐτὸς ὁ πλάσας τὸ ἅγιον χῶμα τῆς ἐλευθε-
 »ρίας, ἐφ' οὗ ἰδρύθη ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ πρῶτος αὐτῆς
 »βωμός—ὁ Ἕλλην ὁ ἐκ γενετῆς συνωμότης κατὰ
 »πάσης τυραννίας, ὁ φιλοπρόδος καὶ συνάμα συν-
 »τηρητῆς τῶν ἀρχαίων ἐθίμων του καὶ ἐκ τούτου
 »λαὸς ἀρχέτυπος καὶ νεωτεριστῆς, ἐγένετο τὸ ἔρ-
 »μαιον τῆς ἐν Ἑλλάδι Βαυαρικῆς δυναστείας· αὐτῆ
 »διὰ τοῦ βάρους τῆς πιέζουσα καὶ ἐλευθέρους καὶ
 »δούλους Ἑλληνας προσμετρεῖ εἰς τὰς φιλοτούρ-
 »κους τῆς Εὐρώπης Αὐλᾶς, ἡρεμούσας περὶ τῆς ἀ-
 »ρκινησίας τοῦ Ἑλληνος, αὐτίνος δεσμοφύλαξ εἶναι
 »ὁ Βασιλεὺς αὐτοῦ. Ὁ Ἕλλην, ὡς βρέφος κυματι-
 »ζόμενον εἰς φλόγας, πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ἀνεξαρ-
 »τησίας του, εἶχεν ἀνάγκη νὰ ἐμπεδώσῃ αὐτὴν διὰ
 »τῆς χρήσεως καὶ ἀσκήσεως τῆς συνταγματικῆς ε-

ΙΑΚΩΒΕΛΙΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

»λευθερίας. Εἶχεν ἀνάγκην ποδηγέτου, καὶ οὐχὶ φθο-
 »ρέως, ὅστις εὐρύων τὰς πολιτικὰς ἑλευθερίας νὰ
 »ἐκθρέψῃ διὰ αὐτῶν τὸν Ἕλληνα καὶ ἠθικῶς μυ-
 »σταγωγῆσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνδομύχου δυ-
 »νάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ βίου διὰ ἑλευθέρων θεσμῶν
 »ἐνεργουμένη. Εἶχεν ἀνάγκην Ἡγεμόνος ὀφείλον-
 »τος νὰ συνδυάσῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ του, τὰς αὐτογε-
 »νεῖς ἀρετὰς λαοῦ ἀνακύπτοντος εἰς τὸ φῶς τοῦ
 »αἰῶνός του, μετὰ γενναίας πολιτικῆς ἐπιδιωκού-
 »σης τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ Πα-
 »νελληνίου. Ἀλλὰ τί ἐπράξατο ἡ Βασιλεία αὕτη;
 »Δυναστεία νέα μὲν τὴν ἡλικίαν καὶ ἀνευ ῥίζης ἐπὶ
 »τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐν ἀκαρεῖ ἑδουλαγωγῆσῃ
 »διὰ τῆς διαφθορᾶς τὰς συνειδήσεις—ἐκμηδένισε διὰ
 »τῶν καλπονοθεύσεων, τῆς βίας καὶ τῆς κυβερνητι-
 »κῆς ὑποψηφιότητος τὴν Βουλευτικὴν ἑλευθερίαν—
 »ἐνόθευσε καὶ ἠλλοίωσε τοὺς θεσμοὺς—ἐμυκτήρισε
 »τὰς ἀξιώσεις καὶ δόξας τοῦ ἔθνους—ἐστιγματίσῃ
 »τὸν Πατριωτισμὸν—κατέπνιξε τὸν ἑλεύθερον λό-
 »γον εἰς τὸ ἄλλοτε φρεῖσσον βῆμα,—συνέστησε συμ-
 »μαχίαν ἐκ παντὸς φαύλου καὶ ἀργυρωνήτου στοι-
 »χείου, εἰς ἃ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων,
 »καταστήσασα τὰς Βουλὰς καὶ τὰ Ὑπουργεῖα, Ἑλ-
 »βετικά σώματα καὶ νέους Πραιτωριανοὺς συνωμό-
 »τας κατὰ τοῦ ἔθνικοῦ Μέλлонτος, καὶ τῆς προα-
 »γωγῆς τοῦ τόπου, ὄνπερ ἔθεσεν εἰς λαχεῖον πρὸς
 »ἀμοιβὴν τῆς δουλοφροσύνης τῶν ὀργάνων τῆς.

»Οὐτε ἠρέκεσθη εἰς αὐτὰ ἡ δυναστεία αὕτη. Εἰσαγαγοῦσα
 »τὴν πολυτέλειαν, καὶ τοὺς ξένους πιθηκισμοὺς, ὅ-
 »πως διὰ αὐτῶν ἀλλοιώσῃ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ Ἑλ-
 »ληνικοῦ χαρακτῆρος, παράφθειρῃ τὴν λιτότητα καὶ
 »ἀφέλειαν τοῦ κοινωνικοῦ τοῦ βίου, δὲν ἐφείσθη οὐ-
 »δενὸς μέσου, ἵνα καταβάλλῃ καὶ ἐκνεύρῃ τὸν Ἕλ-

»λληνα, διὰ κομφοῦ τινὸς ἐπικουρισμοῦ, ὅστις ὕλι-
 »κεύων ἀντὶ νὰ ζωοποιῇ τὴν καρδίαν, καθιστᾷ τὸν
 »ἄνθρωπον δοῦλον τῶν παθῶν του καὶ ἐπιβρεπῆ εἰς
 »τὰ νεύματα τῆς τυραννίας. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἑλευ-
 »θερία, αἵτινες διαπλάττουσι τὴν διάνοιαν τῶν λαῶν,
 »καὶ ρυθμίζουσι τὴν καρδίαν των, συντάσσουσαι δόγ-
 »ματα ἀθάνατα ἠθικῆς τελειοποιήσεως καὶ προόδου,
 »ἄμφότεραι πιέζονται· κατασηθείσης τῆς μὲν Ἐκκλη-
 »σίας ὑποδούλου τῆς πολιτικῆς ἐνὸς ἑτεροδόξου, τῆς
 »δὲ ἑλευθερίας μαστιζομένης καὶ τουφεκίζομένης ἐν
 »τῇ κραιπάλῃ τοῦ χυνομένου Ἑλληνικοῦ αἵματος πα-
 »ρὰ τῆς τυραννίας, εἰς τὰ δεδοξασμένα καὶ πυρίπνοα
 »τείχη ἐνὸς ἀναστηθέντος Μεσολογγίου τῆς συνταγ-
 »ματικῆς Ἑλλάδος, ἐν Ναυπλίᾳ, ὅπου ὁ πατριωτισμὸς
 »ἐγίγαντώθη ἐνώπιον τῆς τυραννίας, ἦν ζητεῖ ἀτρο-
 »μήτως νὰ καταβάλλῃ.

»Ἡ κοινωμία τῶν αἰσθημάτων, ὁ δεσμὸς τῆς ἀγά-
 »πης, ἡ φιλογένεια, ἡ πηγὴ αὕτη τῶν εὐγενῶν κατορ-
 »θωμάτων καὶ τοῦ ἰδανικοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς, τοῦ
 »καθιστῶντος τὸν πατριώτην, τὸν καλλιτέχνην μιᾶς
 »ιδέας, ἦν κηρύττει διὰ τῶν θυσιῶν του, μεταδίδει διὰ
 »τῆς εὐφυίας του, παραδειγματίζει διὰ τῆς διαγωγῆς
 »του, συνετάραξε πάντοτε τὴν Βαυαρικὴν δυναστείαν.
 »Ἐκ τοῦ διοικητικοῦ διοργανισμοῦ μέχρι τῆς ἑλα-
 »χίστης λειτουργείας τοῦ Κράτους, παντοῦ ἀναφύε-
 »ται ἡ πάλῃ καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς, μεταξὺ τῆς συν-
 »ταγματικῆς ἑλευθερίας καὶ τοῦ ἔθνοφθόρου συστή-
 »ματος, μεταξὺ τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ τῆς γηραιᾶς
 »πολιτικῆς τῆς Παποαυστρίας, μεταξὺ τῆς ἐπανα-
 »στάσεως καὶ τῆς Βαυαροκρατείας. Ἐν δὲ τῇ πάλῃ
 »ταύτῃ κατετρίφθησαν καὶ ἄτομα, καὶ ἀρχαί, καὶ
 »ἰδεόλας καὶ ἰδέαι, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς κόνεως ἴστα-
 »ται ἀνικητὸν τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ καὶ

»μόνον ἀνθίσταται νεαρώτερον παρά ἄλλοτε, ἀκατά-
»βλητος ὡς ἡ διάνοια, θαρραλαίον ὡς οἱ ἀγῶνες
»τῆς ἐλευθερίας, ἐμποδίζον τὴν Ἑλλάδα ἵνα μὴν
»ἐμβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἀπολιθωθῇ εἰς τὰς χει-
»ρας τῆς Ὀθωνεῖου δυναστείας.

»Ἡ δυναστεία αὕτη δημιουργοῦσα διαιρέσεις με-
»ταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων, τοὺς μὲν ἀποκαλεῖ
»Βασιλικούς, τοὺς δὲ ἀντιβασιλικούς· ἀποκερματί-
»ζει τὴν ἐνότητα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἀντι-
»τάττει τὸν ἀδελφὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς οἱ Ἑλ-
»ληνες νὰ ἠδύναντο νὰ καταστηθῶσι, Γότθοι, ἢ Οὐν-
»νοι, ἢ Ὀστρογότθοι, ἐξαφανίζοντες ἐπὶ τοῦ βρυ-
»χωμένου ἐδάφους ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ αἱμάτων
»τῆς ἐλευθερίας, τὴν γένεσιν τῆς συνταγματικῆς
»πολιτείας, καὶ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Πατρίδα τῶν
»νὰ ἀποβάλλῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς χαρακτῆρα, ἵνα ζήσῃ
»ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῆς τυραννίας, ἐπὶ τοῦ δαίπνου
»τοῦ θανάτου τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.»

»Ἀναπολοῦντος ταῦτα τοῦ Σουλτάνου, ἐξἄλλος χαρὰ
»διεχέετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του· ἠκολούθει δὲ λέγων,
»ἐν ἡμέραις θλίψεων, κηδόμενος ὁ Προφήτης τοῦ
»Κράτους μου, ἐδωρήσατο πρὸς τοὺς Τούρκους, φί-
»λον καὶ μεγάλυμον σύμμαχον, τὸν τρισέβαστον Ἡ-
»γεμόνα Ὀθωνα Α΄, ἐκ πειθοῦς ἀείποτε ὑποκλιθῆ
»εἰς τὰ Σουλτανικὰ νεύματα, ὡς ἐπὶ Μουσουλμανικῶν
»καὶ τῶν Ἑπειρωτικῶν τοῦ 1854. Ἄς ἐπιτηρῇ ὁ Προ-
»φήτης τὴν ἐστεμμένην αὐτὴν κεφαλὴν, πρὸς τὴν
»καθῆκον ἔχω δι' αὐτογράφου Σουλτανικῆς ἐπιστο-
»λῆς, νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὴν ἐνδόμυχον τῆς καρ-
»δίας μου ἀγαλλίασιν, τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην
»μου, καὶ τὸν ἐξειδικασμένον σεβασμὸν ἐμοῦ τε καὶ
»τῶν ὑπηκόων μου Μωαμεθανῶν.» Ἐνευσε τότε
»εἰς τὸν ἐγγὺς ἱστάμενον ὑπασπιστὴν του, ὅστις

κατέθεσε σεβασμίως ἐπὶ τραπέζιου, καλλιτεχνικώ-
»τατον κιβώτιον περικεκοσμημένον μὲ πολλὰς Ἀ-
»ραβουργίας εἰκονίζουσας πτερὰ ταῶν, φερόντων
»τὰ στέμματα τῆς Τουρκίας. Ἀνασύρας δὲ ἐξ αὐ-
»τοῦ χάρτην καὶ διάχρυσον πτερόν κύκνου, μετὰ
»ἐσκεμμένου καὶ πραυθύμου λόγου, οὕτω πως διε-
»λογίζετο πρὶν γράψῃ.

»Πρὸ τεσσάρων αἰῶνων μακρὰν τῶν τειχῶν
»ἐκείνων, ὅπου ἡ στήλη τοῦ Θεοδοσίου ὡς φεῦ-
»γον ὄνειρον τοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου, ἐξέτεινε
»μακρὰν καὶ πυκνὴν σκιάν, ὡς νὰ ἀπέκρουε τὰ
»σκηνώματα τῶν στρατοπεδευσάντων Τούρκων, ἐ-
»τοίμων εἰς τὴν ἐφοδὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
»—ὁ περικλεῆς καὶ πολιτικώτατος Μωάμεθ ὁ Β΄.
»ἔγραφε κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀλώσεως ἀπει-
»λητικὴν ἐπιστολὴν, πρὸς τὸ τελευταῖον βλάστημα
»τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κων-
»σταντῖνον Παλαιολόγον Δράγαση. Ἦδη ἐγὼ τε-
»λευταῖος ἴσως Σουλτάνος τοῦ Σταμποῦλ, ἄς
»γράψω ἀντιστρόφως ἐκείνου, ἀντὶ ἐπιθετικῆς,
»περιποιητικῆς καὶ εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς
»τὸν Ὀθωνα Α΄. Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος καὶ νέον
»Βαλδουίνον τῆς Φραγκο-Λατινικῆς προπαγάνδας,
»τῶν ἀπολυτοφρόνων ὀπαδῶν τοῦ Βατικανοῦ, τῶν
»ἀφοσιωμένων εἰς πᾶσαν πεπτωκυῖαν δυναστείαν,
»εἰς τὴν προσφέρουσι τὸν κάλαμον καὶ τὴν εὐ-
»φυῖαν των.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΓΛΑΗΝΟΤΑΤΟΝ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΝΑΡΧΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΠΙΣΤΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΚΑΙ

REX IN AETERNUM

ΠΡΟΣ ΕΥΘΔΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΥΜΕΤΕΡΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

ΣΟΥΛΤΑΝ ΑΒΔΟΥΛ ΑΖΗΖ

ΑΠΟΝΕΜΕΙ ΤΗΣ Υ. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΣΗΑΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΑΙΓΕΙΡΑΣ 1220—ΣΤΟΒΑΛ 24.

»Εστεμμένη Κεφαλή και τρίτον πρόσωπον του νε-
χρικού χορού, ὄν, περικλησῆ ἕτερα δύο πρόσωπα,
ὁ Πάπας καὶ ὁ ἀπόθρονος Βασιλεὺς τῆς Νεα-
πόλεως, διὰ τοῦ βήματος τῆς εἰμαρμένης, σύ-
ρουσιν ἐπὶ τῶν τεθραυσμένων στεμμάτων καὶ
θρόνων των, ἡ Τουρκία πανευσεβάστως διατρανώ-
νει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν διὰ
παντὸς ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς.

»Χάριν τῆς Ὑμετέρας Κραταιότητος ἡ Ἑλλάς,
τὸ ἐκτυλισσόμενον αὐτὸ ποίημα τῆς ἐλευθερίας,
διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ, ἐγένετο, ὑπὸ τὴν
ἰσχυρὰν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας Μοναρχίας, πολυ-
στένακτος φυλακῆ, ὅπου ὁ κρότος τῶν ἀναγεν-
νωμένων Ἐθνοτήτων ἢ δὲν εἰσέρχεται, ἢ εἰσερ-
χόμενος καταβάλλεται διὰ στρατιωτικῶν νόμων,
καταδιώξεων, καθείρξεων, ἄξοριῶν καὶ πάσης ἀ-
θεμιτοῦργίας.

»Ὅποιαν ἐμβριθῆ σύγγνοιαν ἐξετύλισσε ἐπὶ τοῦ

προκειμένου, ἡ ἀκαμπτος καὶ σιδηρὰ δραστοσύνη
τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος! Διείδεν αὐτὴ ὅτι
εἰς τὸν βρασμὸν τῶν αἰσθημάτων, εἰς τὴν ἐξώρ-
μησιν τῶν ἰδεῶν, ἡ Ἐθνικὴ διάνοια τῶν Ἑλλή-
νων ἐδύνατο νὰ ὑψωθῆ εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ αἰῶ-
νος, ἀνακτῶσα ἐν μέγεθος, ὅπερ δυσκόλως θὰ ἐ-
συνθηκολόγει μὲ τὸ ταπεινὸν καὶ εὐτελές, τὸ ὁποῖον
εἰσῆλθε καὶ ἐπλημμύρησε τὸν τόπον, διὰ τοῦ εἰ-
σαχθέντος φθοροποιοῦ συστήματος. Ἐχει καὶ ἡ
Ἱστορία ὡς ἡ φύσις τὰς δημιουργικὰς ἐποχὰς τῆς.
Εἰς μίαν τούτων ἐκόντες ἄκοντες παρεσύρθημεν,
Μεγαλειότατε! Ἐκαστος δὲ λαὸς, ὅστις καθιστᾷ
τὴν Ἐθνικὴν του συνείδησιν, τὴν φρίσσουσαν χορ-
δὴν, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιοῦνται πᾶσαι αἱ στιγμαὶ τοῦ
βίου του, αἱ παραδόσεις, οἱ πόθοι του ὑπὸ τῆς ἐ-
λευθερίας ζωογονούμεναι, ὁ τοιοῦτος ἐδύνατο νὰ
εὐρύνη τὰς κεκτημένας ἐλευθερίας του, νὰ διευθε-
τήσῃ διὰ τοῦ παρόντος τὸ μέλλον, καὶ θέττων
παντοῦ τὴν σφραγίδα ἀδόλων καὶ φιλοπροόδων θε-
σμῶν νὰ συμπαραλάβῃ διὰ μιᾶς ὅλα τὰ ὁμοιό-
μορφα τῆς φυλῆς του μέλη, καθιστῶν τὸ πολί-
τευμά του τὴν εἰκόνα τοῦ προοδευτικοῦ του με-
γαλείου. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Ἕλλην, ὁ Μεσσίας λαὸς
τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη
ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ. Ἐδύνατο οὗτος νὰ παρέξῃ χεῖρα
βοηθείας εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀ-
ναστηθείσης δὲ ταύτης, τὸ γηραιὸν στέλεχος τῆς
Τουρκίας κατέπιπτε. Μία δὲ νέα ἀνασύνθεσις τῆς
Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἤθελε ρίψοκινδυνεύσει τὸν Θρό-
νον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, θέπτουσα τὴν
Ἑλλάδα ἐπὶ τῆς τροχιάς τῶν μεγάλων συμφερόν-
των τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἐκαστος ὑποποιῶν ἐποψίν διηργύγετο ἐνώπιον τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΤΙΟΥ

Υμετέρας Μεγαλειότητος ὁ Ἀνατολικὸς Κόσμος
 Τοῦτου ἐνεκεν ὁ Κραταῖος Θρόνος τοῦ μικροῦ
 Ὑμῶν Βασιλείου, ἠθικῶς ἐγιγαντοῦτο ἀπέναντι τῶν
 ἀπολυτοφρόνων τῆς Εὐρώπης κυβερνήσεων. Τὰ δὲ
 ἐν Ἀθήναις Καισαρικά Ὑμῶν Ἀνάκτορα ἀνεδέ-
 χοντο τὴν θέσιν ἑνὸς Ἀνατολικοῦ Βατικανοῦ καὶ
 ἑνὸς ἄλλου Ἐσκουριάλ τῆς Ἰσπανίας, ὅπου ἡ
 σκιά τοῦ δεινοῦ τυράννου Φιλίππου τοῦ Βί, κα-
 τηφῆς καὶ σκυθρωπῆ ὑπὸ τὰ ζαυφεύρινα χρώ-
 ματα καὶ τὰς ἀερώδεις βαφὰς τοῦ Ροῦμπενς καὶ
 Τιτσιάνου, ἀποκαλύπτει τὴν βαθύνοιαν τῆς τυραν-
 νίας, ἣν εἰς τὰς δυσχερεῖς ἐνεσιώσας περιστάσεις,
 ἀφείλει ἀδιστάκτως παρ' ἄλλοτε νὰ ἀσπασθῇ ἡ
 Ὑμετέρα Μεγαλειότης, ἐπ' ἀγαθῶν Ὑμετέρων
 Συμμάχων καὶ τοῦ κλονιζομένου Ὑμῶν Θρόνου.
 » Ὅποιαί ἔκτοτε πικραὶ δοκιμασίαι σωρηδόν ἐ-
 πηλθόν, καταπονοῦσαι τὴν μεγάλουμον καρδίαν τῆς
 Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ μετὰ ποίας ἐξειδια-
 σμένης διπλωματικῆς συνέσεως διευθέτησας τὰς
 προδρομικὰς ἐκεῖνας ἐργασίας τῆς Ἀντιβασιλείας,
 ἵνα κατ' οὐρανὸν ὁ τόπος διὰ τοῦ τόπου, κατα-
 βληθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἀμαυρωθῶν αἱ δόξαι τῆς,
 ἐξοντωθῶσιν οἱ ἀγωνισταί, καὶ ἀπομάθῃ ὁ Ἕλ-
 λην τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας,
 καθιστώσης τῆς τυραννίας τὸν λειτουργὸν τῆς Πα-
 τρίδος, σταυρωτὴν τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῆς!
 » Ὅποιαί θυμηδεῖς ἀναμνήσεις πλημμυροῦσι τὴν
 εὐγνωμονοῦσαν καρδίαν μου πρὸς Ὑμᾶς, Κραταϊό-
 τατε Ἡγεμῶν! Πρὶν οἱ κομφοὶ μύωπες Αὐλικοὶ
 τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος προβάσιν εἰς τὸ ἐ-
 πιβληθὲν αὐτοῖς μέτρον, ἵνα ἐκμηδενίσωσι, διὰ τοῦ
 διαβολῆτος ἐκεῖνου Ὑπομνήματος, τὸν Ἕλληνα
 Ἀγῶνα, καὶ περιθρῖσωσι τὰ λείψανα αὐτοῦ, ἐπὶ

τῶν ὁποίων αἱ μέγιστα καὶ ἱερώτεροι τῶν ἰδεῶν,
 συνεζυμώθησαν μετὰ τοῦ αἵματός των, ὅπερ πολ-
 λάκις ἀπεπειράθη νὰ χύσῃ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειό-
 της ἐπὶ τῆς λαιμητόμου—ἡ Ἀντιβασιλεία δὲν ἐ-
 δίστασε νὰ προβῇ εἰς ἐτι θαρραλαιότερον τοῦ Ὑ-
 μετέρου Ὑπουργοῦ μέτρον. Προσεπάθησεν αὐτῇ νὰ
 ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς μνήμης τῶν ζῶντων καὶ αὐτὰ
 τὰ περικλεῖ ὀνόματα τῶν ἱστορικῶν τόπων τῶν
 μεγάλων μαχῶν τῆς Ἐπανάστασεως, ἅτινα εἰς αἰῶ-
 νας ἀμετάβλητα, διεγείρουσι πάντοτε κατάνυξιν
 θρησκευτικὴν εἰς τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, ἣν ἀφ-
 ἀρπάζει καὶ μεθύσκει τὸ ἠθικὸν κάλλος καὶ ἡ
 ἀνδρεία τῆς ἀρετῆς, δι' ἧς πλησιάζομεν, ἔστω καὶ
 τύρανοι, ἵνα κατανοήσωμεν τὰ κρύφια τῆς ἐλευ-
 θερίας, ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν παρ' αὐτῆς ἔμπνεομέ-
 νων. Καὶ τότε δὴ ἐξεχώθησαν ἐκ τῆς ἀρχαίας
 Γεωγραφίας λησμονηθέντα ὀνόματα τῆς ἀρχαίας
 φωνῆς, ὅπως διὰ τῶν νεκρῶν αὐτῶν ἔκφράσεων
 καταπνιχθῇ ἡ ζωσα ἐποποιία τῆς ἐπανάστασεως,
 Ἥλην ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν οὐδὲν ἐκατόρθωσεν ἡ
 Ἀντιβασιλεία περὶ τοῦτου, Μεγαλειότητε. Τὸ Καρ-
 πενησι, ἡ Ἀράχοβα, τὰ Δερβενάκια, ἡ Κλείσοβα,
 τὰ Καλάβρυτα, εἶναι ἡ φωνὴ τῆς δόξης, ἐξερχο-
 μένη θερμόσπλαγχνος ἐκ τῆς πάλης τοῦ Σταυροῦ
 κατὰ τῆς Ἡμισελήνου, καὶ ἐκφράζουσα διὰ παν-
 ελληνίου χαρᾶς τὸν κρότον τοῦ πίπτοντος Μωα-
 μεθανισμοῦ ἐπὶ τῆς σπάθης τοῦ Ἑλλήνου, εἰς τὰ
 τυραννοφθόρα χῶματα τῆς Πατρίδος του.

Τὴν γλῶσσαν ταύτην ψάλλει ὁ Πανελλήνιος
 λαὸς, ὁ γνωρίσας νὰ διακρίνῃ τὰς μεγαλουργίας
 ἐκάστης ἐποχῆς αὐταπαρνήσεως διὰ τῶν ὀνομάτων,
 ἅτινα διετόπωσε, καὶ καθιέρωσε τὸ αὐτὸ αἷμα τῆς
 Ἑλλάδος, ὑπὸ διαφορῶν ὀπλων διαχεόμενον εἰς

πᾶσαν αὐτῆς ἐποχὴν. Ἡ δημώδης φωνὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ζωποιοὺς αὐτῆ πνοὴ τῆς καρδίας του, τὰ διέσωσε καὶ ἐξυμνεῖ εἰς τὸ πείσμα τῆς τυραννίας· ἡ δόξα, ὡς ἡ διάνοια, εἶναι ἔργον δημῶδες, ὁ δὲ Πανελλήνιος λαός, ὁ πλάσας αὐτήν, αὐτὸς καὶ μόνος τὴν διαιωνίζει καὶ δοξολογεῖ.

» Ἀπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας μέχρι τοῦ νῦν τρεῖς νεκροὶ Κόσμοι, ὁ τῆς Αὐστρίας, ὁ τῆς Μεσαιωνικῆς Εὐρώπης καὶ ὁ Τουρκικὸς, διερχόμενοι διὰ τῆς Βασιλείας σου ἐν Ἑλλάδι κατέθεσαν εἰς τὴν Ἡγεμονικὴν Ὑμῶν σύννοιαν τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτικῆς των, ἀποκαταστήσασαι τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἕνα Ἀνατολικὸν Πάπαν φέροντα ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἐν μαρμάρινον Βιβλίον, ὅπερ ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὰς φορὰς τοῦ Κόσμου καὶ τῆς πολιτικῆς, ἀποκαλεῖται Σύνταγμα, Βασιλεία, Εἰκονικότης, Καταστροφή, ψεῦδος καὶ δουλεία. Καὶ δικαίως, Κραταιότατε Ἡγεμῶν καὶ Ἡμέτερε Σύμμαχε! Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἀπαύγαυσμα τῶν Χριστιανικῶν ἰδεῶν, τῶν ὁποίων τὸ νῆμα διεκόπη ὑπὸ τὴν Φραγκικὴν καὶ Τουρκικὴν κατάκτησιν, ἀνεφάνη περὶ τὰ πρῶτα τοῦ Αἰῶνος, ὡς ἡ καιομένη λυχνία τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς δεδουλωμένης Εὐρώπης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἡ φωνὴ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐδύνατο νὰ γίνῃ, ἡ ἐγερτήριος φωνὴ τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς δυναστείας· ἡ δὲ Ἑλλάς, ἡ γέφυρα δι' ἧς θὰ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Εὐρώπην, μία ἄλλη Γαλλία τῶν 1789, ἐξεγείρουσα τὴν βρυχωμένην καὶ στενάζουσαν ἐλευθερίαν ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν Συνθηκῶν τῶν 1815. Ἡ Ἑλλάς ὅθεν, ὡς ἐν ἐξορίᾳ ἀπόστολος εἰς χεῖρας περιερχόμενος λησῶν, ὤφειλεν ὑπὸ τοῦ Ὑμετέρου Σχηπτροῦ,

νὰ λησμονήσῃ τί ἐπράξατο, καὶ πρὸς τί ἔτειναν οἱ Πανελλήνιοι μύθοι τῆς Παραχρῆμα ἢ σπάθη καὶ ὁ Σταυρὸς, οἱ διὰ τῆς ἐλευθερίας χειροπιασθέντες ἐν τῇ πάλῃ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν Γούρκων, ἀπεχωρίσθησαν. Καὶ ἡ μὲν σπάθη εἰσῆλθεν εἰς τὰ Βασιλικά ὀπλοστάσια, χρησιμεύουσα ἤδη πρὸς χύσιν ἀδελφικοῦ αἵματος, ὁ δὲ Σταυρὸς περιφρουρεῖται πρὸ τριάκοντα ἐτῶν, ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν Ἀθήναις, ἵνα μὴ ἐκλάμψῃ ἐκεῖθεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, φέρων ἐπ' αὐτοῦ ἀνηρητημένον οὐχὶ ἕνα ἀπονεκρωμένον Κόσμον οἷος ὁ Παπικὸς, ἀλλὰ ἐλευθερίας εὐαγγέλια, ὑψώνων καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους Ἑλληνας ἐπὶ τῆς βαθμίδος τῆς πολιτείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἑλλήνων διαχαραχθείσης ἀπὸ αἰῶνας.

» Τῇ ἐπικουρίᾳ τῶν Βαυαρῶν σου, Μεγαλειότατε, καὶ τοῦ Βασιλικῦ Ὑμῶν Μέντορος καὶ Συμβούλου αἰοιδίμου Ἀρμανσπεργ, προεξομαλύνθη ἡ πορεία τῆς Ὑμετέρας Κραταιότητος πρὸς νέας δοκιμασίας καὶ θριάμβους. Ὑπαινίττομαι, Σεβαστέ Ἀναξ, τὴν Ἐθνοσωτήριον δῆθεν διὰ τοὺς Ἑλληνας καὶ Ἀξιόμνημόνευτον Τρίτην Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἀπροδόκητον ἐκείνην ἔκκρηξιν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, οἱ τάφοι τοῦ Θεμιστοκλέους ἐφωσφόρισαν, ὁ δὲ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καθαρὸς, ὡς τὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος, κατήργησεν ἐν μιᾷ νυκτὶ τὴν ἀπόλυτον Μοναρχίαν· ἰσοπεδώσας δὲ τὸν Θρόνον μὲ τὴν λαϊκὴν τοῦ Συντάγματος Κυβέρνησιν ἐκδίωξε τοὺς Βαυαροὺς, οἵτινες ὡς νέα ἐν Ἑλλάδι στρατηλασία τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀτίλλα, ἐπιδιώκουσα λάφυρα, διήρπασε τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων, θεωρήσασα αὐτὸ ὡς

ἕνα ἀπόστολον ἐκ τοῦ Θρόνου τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἀναβρῦντα. Ἡ Βασιλεία ἐλαφιάσθη τότε εἰς

ΙΑΚΩΒΑΡΧΕΡΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΩΤΟΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

την δευτέραν αναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ νόμου. Ἄλλ' ἡ δύστηνος Ἑλλάς μεθυσκομένη εἰς τὴν νίκην τῶν δικαιωμάτων της, δὲν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπενεχθεῖσαν Μεταπολίτευσίν της τὴν τελευταίαν σφραγίδα τοῦ ἔργου της. Γενναία ὡς τὸ Δίκαιον καὶ ἀθῶα ὡς ἡ Ἐλευθερία, ρίπτει εἰς λήθην τὰ περασμένα, ἀνακαλεῖ τὸν καταφυγόντα Βασιλέα της εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας του, καὶ καθιστᾷ ἐντολοδόχον τοῦ Νόμου καὶ Σημαιοφόρον τῆς Συνταγματικῆς Ἑλλάδος, τὸν δῆμιον αὐτῶν. Ἡ αἰσία ὅθεν αὕτη εὐκαιρία δίδει ἄλλην τροπὴν εἰς τὴν τύχην τοῦ ἔθνους καὶ διασκεδάζει τοὺς φόβους τῆς ἐπτοηθείσης διπλωματείας εἰς τὴν νέαν ταύτην ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πάντα ἔκτοτε ἐκμηδενίσθησαν τῇ κραταιᾷ χειρὶ τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος ὅστις γινώσκει ἀπηνῶς νὰ ἐκδικῆται κατὰ λαοῦ ἀπειθοῦντος καὶ ἀσεβῶς φερομένου κατὰ τῶν τυράννων του.

»Χάριν Ἑμῶν, Δεδοξασμένη Σύμμαχε, αἱ ἀνάμακτοι δάφναι τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου, ἐφυλορόρησαν ἐπὶ τοῦ συντριφέντος εἰδώλου τῆς συνταγματικῆς πολιτείας, καταστηθεῖσαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἑμετέρου Στέματος, τὰ βούνευρα ἄλλου Ῥαδέσκη, καλαφίζοντος καὶ μαστίζοντος τὴν Ἑλλάδα, ἣν ἀγωνίζεται νὰ καταστήσῃ Παπικὴν ἐπικράτειαν, καθημένην ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Ἀπολύτου Μοναρχίας σου.

»Τάτοι ἀνεφάνη ὁ Αὐτοχθονισμὸς καὶ Ἐτεροχθονισμὸς ὡς δύο δὲ μελανά τοῦ Ὠκεανοῦ κύματα, διασταυρούμενα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν πνιγομένων, ὧν ἀποδέχονται τὴν τελευταίαν πνοήν, τὰ δύο αὐτὰ φάσματα τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ καὶ αὐτοχθονισμοῦ, ἐπιπίπτοντά ἐπὶ τῆς ἀδιαιρέτου καὶ Πανελληνίου

Ἑλλάδος, ἀποδέχονται τὰ δάκρυα τῶν ἀποχωρίζομένων ἀδελφῶν, τοὺς ἀποκερματίζουν, τοὺς ἀποσπῶν, καὶ κρότος ἀποτελούμενος ἀπὸ συντριβόμενα ξίφη καὶ ἀποσπαθείσας δάφνας ἀντήχει παντοῦ εἰς ὄλας τὰς αἵματοβαμμένας γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὅλου ἔθνους. Ὁ Αἴμος διεχωρίσθη τότε ἐκ τοῦ Ὀλύμπου, ὁ Παρνασσὸς ἐκ τοῦ Ἄθωνος, ὁ Ταυγετὸς ἐκ τοῦ Πίνδου, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἐπτάνησος ἐκ τῆς λεγομένης Ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Σημαία ἦν ἐξύφανον ἐν ἡμέραις δουλείας Ἑλληνίδες παρθέναι, καὶ ἀγιομύριστος ἐκ τοῦ μοσχολιβάνου τῆς Ἐκκλησίας ἀνεπετάσθη τῇ 25 Μαρτίου ἐξ ἑνὸς Ἀρχιερέως, δόσαντος διὰ τῆς Ὁρησκείας εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ, διεσχίσθη εἰς δύο. Ἐν μέρος αὐτῆς περιφρουρεῖ ἤδη τοὺς καλουμένους ἐλευθέρους Ἕλληνας ὑπὸ τὰ ἑμέτερα Βασιλικά σκῆπτρα· τὸ δὲ ἕτερον ἐν δακρύσις τῶν δεδουλωμένων Ἑλλήνων ἐπανήλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των· ἐκεῖ ἀνηρτημένη ἐπιφαύει ἀλύσσεις καὶ δεσμοπήρια ἐκ τῶν ὀπίστων ὑφώνει ὁ Ἕλλην τὴν χεῖρά του ἵνα τὴν ἀσπασθῇ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, ὅτε ἡ Σταυροστόλιστος Σημαία μεσουράνιον σκιὰν ἀποπέμπει εἰς τὰς ἔθνοπανυγῆρεις τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Χίου τῆς Ῥοδοχύτου καὶ ἐξευγενισμένης Σμύρνης.

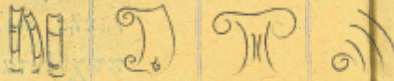
»Αναφανέντος τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ καὶ αὐτοχθονισμοῦ ἡ δεδουλωμένη Ἑλλάς κατῆλθεν ἐκ νέου στενάζουσα εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς δουλείας, ὡς εἰς τοὺς κατακύμβους τῆς Ῥώμης, ὁ Χριστιανισμὸς. Δικαιοῦμαι ὅθεν Κραταιότατε, νὰ ἀποκαλέσω τὰ σωτήρια διὰ τὸν Ἑμέτερον Θρόνον αὐτὰ πλάσματα τῆς Μακιαβελλικῆς πολιτικῆς, ὡς δύο φοβεροὺς δράκοντας περιπνιγθέντας γυρῶθεν τῆς κοιτίδος κοιμωμένου βρέ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΒΟΥ

φους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συστρέφοντες τὰς τερατώδεις
κεφαλὰς των, ἐμποιοῦσι φρίκην εἰς τὴν προσερχο-
μένην Μητέρα ἵνα θηλάσῃ καὶ διασώσῃ τὸ ἀπει-
λούμενον τέκνον της.

»Χαῖρε, Κραταιότατε! Πρὸς τὴν Ὑμετέραν Με-
γαλειότητα ἐνατενίζουσαι αἱ δεσποτικαὶ Κυβερνή-
σεις ἐναθρύνονται εἰς τὴν ἀξιάγαστον πολιτικὴν
Σου. Ἡ Διπλωματεία ἐκπληκτος συνοφρυάζει ὅτε
Σμικρὸς Ἡγεμὼν μεγάλα ἑκατόρθωσας. Ἡ δὲ Τουρκία
κηρύττουσα τὴν εὐγνωμοσύνην της, μετὰ θάμβους
διορᾷ εἰς Ὑμᾶς Γενναιότατε, τὸν ὑπὸ τοῦ Μετερ-
νίχου προφητευόμενον »parvulum Aeneam» τὸν
παίζοντα ἐν ταῖς Αὐλαῖς τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρ-
κίας. Εἰς ταύτην παράσσαι ὡς ὁ νέος Δόξης τῆς
ἀπολυτοφρόνου Δύσεως, στεφανώνων διὰ τοῦ δα-
κτυλίου τῆς πολιτικῆς, οὐχὶ τὰ πελάγη μετὰ τῆς
Δημοκρατείας, ὡς ὁ περιπόρφυρος ἐκεῖνος τῆς Ἐνε-
τίας, ἀλλὰ συνδέων ἐν κοινωνίᾳ κοινῶν συμφε-
ρόντων καὶ ἀγάπης τὴν Συμμαχίαν τοῦ Θρόνου τῆς
Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Θρόνου τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς
παρατάσεως τῆς δουλείας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Ζακύνθῳ, τῆ 24 Μαρτίου 1862 Ἔ. Ἀν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ι. ΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΝ

Ι. ΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελ. 2	Στίχ. 5	ἀντί	παραμὴ	ἀνάγνωθι	παραμὴς
» 6	» 12	»	ἀποκαλεῖ	»	ἀνακαλεῖ
» 14	»	»	ὄπλα	»	ἔωλα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.22.Φ5.000.2

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ